

Ninge...

VIRGIL MUNTEANU

Ninge ! Ninge, domnule, uite cum ninge, uite ce fulgi pufoși, uite cum se așterne neaua pe crengi, pe antene, pe creștete, uite cum stau copiii la ferestre, uite cum s-au adunat vrăbiile sub streșini, frumos ninge ! Imi vin în minte toate poeziile alea cu sătucurile acoperite de nămeți, și cu derdelușul pe care se cocoață voinicii cu săniuțele lor, și toate cîntecetele alea cu căluși care aleargă în trap mărunț și scot aburi pe nări, cu zvon de zurgălăi ! Aș'face tumbec, m-aș bate cu bulgări, aș înălța un om de zăpadă, ca în copilărie. Ce frumos ninge, domnule !

Și ce mizerie pe jos... Ce marmeladă murdară, ce fleoșcăraie... Cum de le-o fi dat prin minte să pună în seara asta premiera ? Și, nu una, două. De o lună de zile, nici o premieră și, deodată, două, în aceeași seară, la aceeași oră, pe vremea asta blestemată, că dacă mai ninge o oră, două... Cu ce să mă încalț ? Dacă îmi pun pantofii negri, pînă la teatru îi fac praf. Să-mi pun bocancii ? Costum închis cu bocanci, nu merge. Dacă îmi pun bocancii, îmbrac blugii și un pulover și am rezolvat problema, ce, numai Dinu Kivu, în blugi și giacă, la premiere ? Dar, ce, eu sînt Dinu Kivu, mai arăt eu ca Dinu Kivu ? Și, pe urmă, la premiera asta, în blugi, ar părea o 'sfidare. E un teatru cu pretenții, vine lumă bună.

Cine a hotărît să mă duc la premiera asta ? Mă duc la cealaltă. Acolo, atmosfera e alta, oamenii se simt ca acasă, ca în familie. Acolo, chiar merge să vii în blugi, au jucat ei și Shakespeare, în blugi. Pe urmă, lumea bună e dincoace, protocolul se respectă. Dar, nu m-aș pune cu într-o lumină proastă, n-ar fost dincolo, adică să las eu o piesă de-a noastră, e drept, modestă, am citit-o. Pentru ce ? pentru un clasic universal uitat, descoperit și revitalizat de niște ținci neastîmpărați, ce-i adevărat, talentați cit cuprinde, dar prea plini de ifose ! Uite-mă și cu pre-judecăți. Adică, dacă mie nu mi-a plăcut piesa, dacă mi s-a părut plicticoasă, înseamnă că e slabă ? Dimpotrivă, aș zice că e interesantă, are o idee valoroasă, are roluri generoase, să nu uităm că regizorul e cineva, asta a mai făcut, din coadă de ciine, sită de mătase. Și nici nu-l văd eu pe director, orgolios cum e, lăsînd să iasă un spectacol mai slab ca altele ale teatrului, care, orice s-ar spune, e printre cele mai bune. Eee, să nu exagerăm. O fi bun spectacolul, nu zic nu, o fi teatrul cum e, nu neg, dar nu cu piesa asta fac ei gaură-n cer.

Pe urmă, să nu uit că am scris un articol, care

se pare că a avut oarecare ecou, un articol în care ceream stăruitor, cu vehemență, să se caute mai atent, mai aplicat, prin tezaurul universal, că n-au existat numai Shakespeare și Molière ! N-am încurajat eu fiecare inițiativă, n-am scris eu vorbe de laudă, între noi fie vorba, nu întotdeauna meritate, despre spectacole cu tot felul de piese acoperite de praful uitării, cum inspirat spunea cineva ? Să nu merg acum să-i văd spectacolul băiatului ăstuia, despre care toată lumea crede că e o mare promisiune, că va face carieră internațională ? Mai ales că mi-a și dat un telefon să mă întrebe cite ceva despre epocă, de n-am dormit două nopți, ca să mă documentez, ca să nu mă fac de rîs. Gata, mă duc la ei, trăiască blugii !

Nu se poate. Nu se poate și pace. Persoana după care alerg de trei săptămîni și nu mă poate primi, că-i prea ocupată, și cred că este, persoana vine dincolo, i-a promis directorului. Prind persoana în pauză și, într-un minușel, am rezolvat problema cu bursa în Italia. Gata, îmi pun costumul... Costum închis, cu bocanci ? Nu merge. Uite ce e, mai dă-le naibii de premiere, zică cine ce-o vrea, stau acasă și mă uit la televizor. Ia să vedem, ce film e ?

Nuuuuu ! Repede, la teatru !